

La gorra de grana

Si'n te de gloria!

Vermella barretina, de Catalunya ensenya,
 esclay d'estrangers pobles, orgull del català;
 permet que jo't saludi, permet que avuy te canti
 purs himnes de lloanas, per lo meu cor dictats.

¿Acís pot compararse la mes brillant corona
 ab tu pedrà de grana de pura sang tenyit?
 Acís no han mil coronas sigut per tu penjades
 que han caigut abatudas ays de rabia esclafint?

Que hi fas que ricas pedras no tingas enganxades?
 ni que no sias feta del metall mes precios?
 si tu hi tens empapadas, à mils las perlas finas
 si tu hi tens un dipòsit de catalana suor?

No val mes una gota de las que tu n'axugas
 de torrat front sorhida à causa del treball,
 que l'or y finas perlas joyell de las diademas

ab esgull ostentades pels mes forts soberans ?

Luan han sofert aquelles lo rigor de las balas ?

Poden com tu feridas valentas ensenyar ?

Han guanyat may batallas com tu, gran barretina ?

Sols brillan en lo tronc eclipsanties en lo camp.

Mes sempre victoriosa tu has sortit en la lluita.

Loa mort avam qu' esclava esser has preferit ;

y lliure seràs sempre pus no coneix cadenas

lo poble que altiu mostra ton color carmesi.

Victoriosa sorties de l'Italia y de Grecia,

dels francesos, dels moros, de quants te han insultat ;

I quant la mare patria te ha dit que ab tu contaba

per servir-la, dos voltas no ha hagut de dir'tho may.

Al cim dels murs d' Atenas las barres catalanas

hi onejaven postades pels brans almogavars ;

y mentres per lograr'ho passavan greus fatigues

tralegroya tapavas llurs fronts pel sol cobrats

I quant l'homa espanyola pels riffsenyos tacada
promebejar la taca a Cetuan se'n aní,

a l' Africa volares y ab ton color de grana

solsament, ja espantases als esquers serrallins.

Lo penó de la patria al cim de l' Alcassaba

per conte del del moro hi veu la tropa insat ;

y al preguntar qui era lo valent que tal feya

Te per tota resposta lo jovent català

Si mostres en la lluita ton color com ensenya
de lo focu que en las venas ta lleal sang fa bullir
en la pau lo conservas del focu com una mostra
de lo amor a la patria que guardas dins ton pit.

¡¡ Salut oh llars sagrades, hont nostra barretina
ardida sempre y noble te son tranquil palau,!!
ditxoras sou mil voltas; ditxoras, pus sou lliures
dels vius que arreu nian dins de las grand ciutats.

Salut vermella gorra de Catalunya ensenya!
¡ salut pedas de grana d'estranya sang tenyit!
Tu lliure serás sempre pus no coneix cadenas
lo poble que althi mostra ton color carmesi.

Octubre de 1873.